REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 140. Brașov, Vineri 27 Iunie (10 Iulie). 1908.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Iulie st. v. 1908

se deschide nou abonament pe cuartalul trei al anului, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coroane, pe șese luni 12 coroane, pe trei luni 6 coroane, pe o lună 2 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șease luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

ADMINISTRAȚIUNEA.

„Harakiri".

Toate ziarele unguresci publică articole, comunicate și știri, ce se învârtesc în jurul cestiunei înființărei unui „partid moderat român". Este ca și când s'ar fi dat anume cuvântul de ordine dela biroul de pressă unguresc să se facă cât mai mare sgomot cu pretinsele nizuințe ale Românilor de-a se modera, ceea-ce este identic cu apropierea de Unguri. Pentru Români a se modera înseamnă în împrejurările de azi contrarul dela ceea ce fac Maghiarii dela putere, cari devin din zi în zi mai vehemenți în pretensiunile lor față cu noi. De aceea și numai discuțiunea despre tema, ca Românii să devie mai moderați în pretensiunile lor — când lor nu li-se recunoaște nici un fel de pretensiune sub titlul apărărei naționalismului român și când tot ce este pretensiune se reduce la dictatul guvernanților ca să ne închinăm și să primim de bune toate măsurile lor de maghiarizare, ce, zice-se, s'au luat și se iau numai în interesul statului și al unitâții sale — înseamnă o umilire pentru noi.

Nu se poate dar ceva mai caraghios și mai absurd decât a-ți pierde vremea în timpul de astăzi cu vorbăria seacă despre oportunitatea înființărei unui partid moderat român, când nimic n'ar putea justifica existența unui astfel de partid și când nimeni nu-l cere, ear Ungurii dela cârmă nici odată n'au fost mai contrari ideei unei împăcări cu Românii și cu celelalte naționalități pe calea învoelei dela popor la popor, ori dela partid la partid, fie cu oricât de mare desfășunare de moderațiune.

E într'adevăr o enigmă cum un om inteligent ca advocatul Dr. Emil Babeș a putut să se îndrăgească așa de mult în ideia creărei unui partid moderat român, încât să nu simță, că îmbătând mereu la cuvinte și fraze cu sens și fără sens, cu cale și fără cale în articolii săi publicați în „Telegraful Român" asupra acestei teme, căreia îi lipsește azi orce substrat real, riscă numai de a veni în contrast cu sine și cu părerile sale însăși și a se face în cele din urmă ridicul. Adevărat, că în lumea ungurească, cu care stă în atingere în Budapesta, unde își are domiciliul, sunt cu totul alte concepțiunile în materie de împăcare decât pot să fie într'un creer sănătos nepreocupat; adevărat că aplauzele ce le primește d-l Babeș de exemplu din partea unui bărbat maghiar ca Mocsary, sunt de natură a'l încurca și a'l face să creadă, că stăruințele sale sunt tempestive și la loc. De altă parte îl împiedecă aceste aplause de a privi clar și limpede cestiunea în față și de-a recunoaște, că procesul de cugetare și de rațiunare, ce se petrece în creerul unui patriot maghiar, fie chiar și în creerul unui Mocsary, este cu totul particular, când se tratează de raportul cu naționalitățile, și pe lângă cea mai bună-voință nu poate fi subsumat sub regulele logicei curate a faptelor și a realităței. Deja preocuparea, că 'n această țară Maghiarul este singurul, care are să hotărască până la ce grad poate fi admis a trăi lângă el și conlucuitorul de limbă nemaghiară, preocupare de care nu se poate emancipa nici Mocsary, face cu neputință ca cugetarea maghiară să se poată desvolta și întâlni cu cugetarea noastră pe un teren cu totul obiectiv.

Zilele acestea am arătat cum Mocsary aprobă din nou propaganda lui Emil Babeș, dar am arătat totodată că bătrânul și distinsul politician maghiar judecă lucrul din punctul de vedere al dorințelor sale proprii cari, n'am negat și nu negăm, că țintesc în adevăr la o conviețuire mai bună și mai cinstită cu naționalitățile. La întrebarea: cum și în ce mod? Mocsary, însă, cu toate părerile sale subiective, nu știe răspunde altceva decât Babeș, că ar fi bine, ca Ungurii să ia inițiativa pentru inaugurarea unei împăcuiri. Mocsary simte, ca politician consumat ce este, că de sine guvernanții nu vor face nimic, și de aceea găsește cu cale ai avertisa înfățișându-le pericolele cărora vor espune țara și națiunea maghiară, dacă nu vor cârni în drumul lor nebunesc de maghiarisare forțată.

Deosebirea cea mare între Mocsary și E. Babeș — o deosebire am putea zice piramidală, este, că pe când cel dintâi nu se sfiește de a le spune conaționalilor săi sincer că cu metoda lor vor împinge pe Români în brațele iridentismului, pe atunci Babeș, Românul, n'are pentru conaționalii săi alt sfat mai acomodat cerințelor situațiunei și stărilor reali, decât a-i îndemna la un record în moderațiune, la desarmarea totală pentru ca să convingă pe adversari, că ei este într'adevăr vor pace și numai pace.

Ei bine, Neamțul are o vorbă „Ce-i prea mult nu-i sănătos". Și aceasta metodă de a lucra pentru ideia împăciuirei este în adevăr prea de tot boacănă și se asamănă cu procedura obicinuită la Japonezi cari, căzând cu totul în disgrația Mikadului fac ceea ce se numește „harakiri", că își spintecă burta executându-se astfel înșiși pe sine.

Ceva analog este ceeace așteaptă Dr. Emil Babeș dela Români în împrejurările actuale, pentru ca să se poată pregăti terenul unui partid moderat și la Maghiari. In loc ca Babeș să prindă ideia sănătoasă a lui Mocsary și să zică: Acum ori nici odată trebue să dovedim prin purtarea noastră cât mai intransigentă, mai hotărîtă și mai energioasă în apărarea drepturilor limbei și a naționalităței noastre, că nu-i de glumă și că, dacă guvernanții nu vor să ne aibă ca amici, vor trebui să se aștepte la toate consecențele posibile ale nemulțumirei noastre, — dânsul ne cere să desarmăm, tocmai atunci când inimicul ne amenință mai tare și e mai înverșunat contra noastră.

Spre liniștirea noastră și a multor altora, cari n'au înțeles și nu înțeleg procederea lui E. Babeș, vine acum acesta și declară în public că n'are nici o cunoștință despre formarea ori existența unui partid român moderat. Atunci la ce a fost tot sgomotul ce l'a făcut până acuma în jurul ideii sale de împăciuire? Dar despre aceasta rămâne ca însuși d-l Dr. Emil Babeș să ne lămurească, dacă poate.

Din dieta ungară. După ce a fost primit în a treia cetire proectul despre organizarea posesiunii, a urmat o interpelare a deputatului Benicky. Amintitul deputat a zis, că atacurile pressei naționaliste din nordul Ungariei într'atâta s'au înmulțit, încât li-s'ar putea pune capăt numai prin decretarea *statariului* în acel ținut. Foile deputaților *Szkicsak* și *Blaho* au atacat adecă cu energie pe episcopul Parvy, cel cu cazul din Cernova, chiar în urma acestui nenorocit fapt, și asta d-lui deputat din coaliție i-a căzut cam greu. De aceea a interpelat pe ministru cerând pedepsirea foilor, iar d-l ministru Günther i-a răspuns, că a făcut »pașii necesari«, a prevăzut pe procurorii cu instrucțiile de lipsă față de pressa naționalistă... Așadar pot fi pregătite foile nemaghiare. Vor primi vizite dese dela juzii de instrucție, cari vor avea material peste vară, iar foile coaliției și-or urma mersul cu informațiuni din ținuturile de nord și ale Ardealului, și cu informațiuni telefonice »de ale lor« vor pregăti calea spre judecătorie, vor înlesni munca procurorilor și vor da lectură interesantă celor de pe pustă.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Din amintirile lui Barbă-Albă.

— Urmare. —

Am început a-le spune grozăvenii, voind a mă arăta cât de voinicos am fost, le-am spus că Ungurii sunt deja în Bran, că eu nu am cutezat să trec prin Bran, ca să nu mă pușce, ci am ocolit luând drumul prin Măgura și așa am ajuns aici. Oamenii și mai cu seamă femeile se spăriară și le era frică, că încă în noaptea aceasta vor veni și la Fundata și mai cu seamă, că auzise și aceea că astăzi au sosit Ungurii și în Pajera sau la »Cruce« în vama de lângă Fundata. Fără amânare și deși începuse o ninsoare deasă se apucară cu toți să-și încarce pe cară și pe cai calabalâcul, și să treacă granița, care nu era mai departe de doi chilometri și să se adăpostească în pădurile apropiate din România. Pornirăm noi cei dela popa C. și cu noi toți ceilalți bajenari și săteni din Fundata și trecând granița în România ne-am așezat într'o pădure de brad, la o stână, în așa numita parte: Fundăţica. Ajunși acolo au început a tăia bărbații la tulpini de brad și ai trage cu boi și cai, formând mai multe țarcuri sau hori. In fiecare horă s'au așezat 20—30 de femei cu copii lor și așteptau să dea foc brazilor, cari formau țarcul. Făcând oamenii mai multe focuri așteptau până se va încălzi cetina, care după ce se înfierbânta, ardea cu o flacără luminoasă. Acum vedeam la un țarc, acum la altul cum s'aprindea mulțimea de cetină și producea o flacără, care ajungea până la ceriu și da o lumină, de toată pădurea din prejur strălucea, umplută de această feerică luminație, întreg văzduhul se îmbuiba de mirezme, și de pîrliala cetinei. Era o priveliște dintre cele mai rare, ce și-le poate închipui omul! Noi copiii nu ne puteam destul mira de frumseța lucrului acestuia și stam în mijlocul horei cu mamele noastre încălziți, ba chiar dogoriți de toate părțile. Toată noaptea bărbații tăiau și aduceau cetină și lemne de întreținerea focul viu, ca să nu ne prăpădim de frig. Ningea grozav! O ninsoare spornică și deasă ajunsese până dimineața înălțimea de un metru și jumătate. Se lăsase și un ger de săreau epurii în sus. Pentru a ne putea culca, ni-au făcut nouă copiilor pat de cetină în mijlocul horilor. Pe cetină ne-am culcat, acoperindu-ne cu țoale. Zăpada însă topindu-se de căldurile flăcărilor se strânsese în formă de apă sub paturile noastre de cetină, ear dimineața când se mai domolise și focul, înghețase cu cetina de sub noi.

Nu-mi va trece nici când din memorie acea noapte furtunoasă, dar pentru mine plină de cele mai frumoase aduceri aminte, când mă cuget la cele 5 hore încunjurate de focuri, la arsul și pîrlitul cetinei, la mirosul cel îmbătător al brazilor, cari ardeau, dând o lumină feerică, la zăpada aceea, care cădea cu fulgi mari, sporind văzând cu ochii, la oamenii și animalele, cari toată noaptea tăiau și cărau la lemne, la mamele ce plângeau și la mulțimea de copii, cari cu toți eram exaltați și ne bucuram văzând atâtea mișcări și frumsețe.

In ziua următoare era sărbătoarea celor 40 de sf. mucenici. Lumea a hotărât să trimită 3 inși ca să meargă în sat și să stricească dacă au sosit Ungurii și în sat, sau ba. Aceștia ne aduc știrea, că nici un Ungur nu a venit în sat și că numai la vama din »Pajera« s'au așezat vreo 25 de soldați unguri, cari ar fi dat de știre, că populația din Bran să fie liniștită, că nimănuia nu i-se va întâmpla nimic, numai aceia, cari sau depărtat din sat, vor suferi și se vor pedepsi, dacă în 3 zile nu se vor întoarce. Unii voiau îndată să se întoarcă, alții mai fricoși nu voiau să dea crezământ Ungurilor. In cele din urmă hotărîsc a se întoarce acasă. Din întâmplare un econom de vite din Bran, care mă cunoștea, venise c'un cârd de vaci, ca să le ducă la »Baltă« în România, unde de obiceiu le duceau primăvara și unde mocanii aveau sute de vaci și mii de oi la pășune. Eu m'am alăturat de el și am pornit ca văcar cu vacile spre Câmpulung. Acolo speram să aflu pe tatăl meu. Mamă-mea cu tot pericolul, la care cugeta că se va expune, s'a întors cu familia acasă.

Norocul a fost, că în ziua de Sf. Mucenici s'a luminat, și un soare călduros îi dădu zăpezei căzute peste noapte o așa puternică lovitură, de încă în aceea zi o topise de se vedeau ochiuri de pământ negru ici-colea. Dar șleapovița era așa de mare, de trebuia numai sărind să-ți faci drum.

A doua zi s'a topit toată zăpada și aveam a ne lupta numai cu apa revărsată. Cu mare greutate ajungem în ziua dintâi în satul Rucăr, ear a treia zi în Câmpulung. Aici aveam un văr așezat ca comersant. Trag la el, întreb de tatăl meu, la ceea-ce 'mi răspunse, că nu a sosit la Câmpulung. Nu-mi rămăsese altă decât să plec cu vacile mai departe. Intr'aceea se gândește vărul meu, ca să mă întrebe: de nu sunt învoit să rămân la el ca ucenic în prăvălie? M'am învoit însă cu condițiune ca să-mi facă îndată un rând de haine, să-mi cumpere 3 cămăși și o păreche de cisme și voi sta 3 luni. El primi condițiunea și așa am devenit pui de negustor.

— *Vacanțele dietei* se încep săptămâna aceasta — se va mai ținea numai o ședință formală — și vor dura până în 22 *Septemvrie.* Atunci se vor întruni camerele pentru alegerea delegațiunilor, cari își vor ținea ședințele la toamnă. In scopul acesta Wekerle a umblat pe la Viena, unde a luat parte la conferența ținută cu miniștri comuni și cu premierul austriac. Delegațiunile vor primi urcarea lefurilor ofițerești, atât de dujmănite de Unguri și vor vota bugetul comun.

In sesiunea de toamnă a dietei se va desbate budgetul pe anul viitor, apoi reforma dării și, dacă informația d-lui ministru nu e din nou falsă, d-l *Andrassy* — conform promisiunii din dietă, *va prezenta și votul universal.*

Proiectul despre votul universal va consta — după informațiunile cele mai nouă ale foilor maghiare — din două părți, una va cuprinde noua lege electorală, cealaltă împărțirea cercurilor. Prima parte ar fi gata, până când cea de-a doua va fi isprăvită deabia după întoarcerea din concediu a ministrului de interne, când se vor ținea în această privință conferințe cu fișpanii și politicianii competenți. Majestății Sale nu s'a prezentat încă proiectele spre sancționare.

Cum va fi votul universal: secret sau nu, și eventual plural sau egal, după știrile de până acum, — nu se poate ști. Aceasta-i secretul ministrului. Noi. Românii însă și celelalte naționalități la bine nu ne prea putem aștepta. Vom vedea la toamnă îndeplinirea promisiunii dlui ministru de interne.

Un discurs al președintelui Roosevelt contra Trusturilor. Zilele acestea s'a deschis la Washington, sub presidenția lui Roosevelt, congresul pentru apărarea economiei naționale. Afară de reprezentanții tuturor statelor marei republice nord-americane, la congres iau parte și Carnegie, Briyan, Iames Hill, Iohn Mitschel și alți milionari. In discursul său de deschidere a congresului Roosevelt a zis între altele:

»A fost o vreme, când națiunea noastră credea că dispune de atâtea teritorii, încât nu vom ajunge niciodată să le putem cultiva noi singuri. Curând însă am văzut că, ne-mai ajungându-ne câmpiile libere, am fost nevoiți să tăiem pădurile. Securea a pătruns în codrii seculari ai Americei, nimicindu-i în cea mai mare parte. Odată credeam că minele noastre de fier vor ținea cât lumea, iar astăzi — după declarațiile specialiștilor — cu durere vedem că producțiunea fierului scade. Și acestea sunt isvoarele de venit, cari ne-au îmbogățit și ne-au ridicat unde ne aflăm astăzi. Ar trebui să ne gândim serios ce vom face când pădurile ni se vor nimici cu totul, când izvoarele de petrol vor seca, și când minele nu ne vor mai da ferul cel atât de prețios... Și vom ajunge odată și zilele acestea, dacă vom mai tolera acțiunea de distrugere a averii naționale din partea trusturilor, cari în dorul lor de a se îmbogăți cât mai repede, fac un adevărat jaf cu averea țării. De nu se vor lua măsuri serioase pentru apărarea acestei averi, ce vom lăsa noi moștenire generațiilor viitoare? Trebue dar mărginită libertatea singuraticilor indivizi, atunci când aceasta libertate amenință viața viitoare a atâtor generații.

Nu trebue să scăpăm din vedere, că *aproape totdeauna libertatea unui popor este în strânsă legătură cu situațiunea lui economică. Un popor bogat își poate păstra și își poate apăra mult mai lesne libertatea. Exemplul îl avem înaintea ochilor în Europa. Popoarele sărace sunt îngenunchiate, popoarele sărace zac în întunerec* Și noi trebue să ne apărăm de pe acuma izvoarele bogăției noastre, cari sunt totdeodată izvoarele libertății și izvoarele culturei noastre«.

Discuția adresei în sobrania bulgară. Sobrania a început Luni discuția adresei de răspuns la mesagiul prințului. Adresa nu este decât o parafrazare a mesagiului. Pasagiul cel mai interesant din adresă este acel care se ocupă cu politica externă. Iată textual acel pasagiu: »Reprezentanții poporului mulțumesc guvernului pentru osteneala pe care și-o dă ca Bulgaria să se desvolte pe cale pacinică și culturală și să progreseze în relațiuni din ce în ce mai cordiale cu toate statele, și în special cu cele vecine. Interpret al sentimentelor poporului sobrania va sprijini acțiunea guvernului pentru asigurarea intereselor națiunei«.

La dezbaterile adresei a luat parte și șeful partidului zankovist, Dr. *Danev*, care s'a ocupat și de cestiunea macedoneană. El a spus următoarele: »Pentru ca situația bulgarilor din Macedonia să se îmbunătățească se impune *stârpirea bandelor din Macedonia.* Bulgaria trebue să facă dovada spiritului ei de toleranță pentru ca să se vadă că Bulgaria este într'adevăr singurul stat civilizat din peninsula balcanică. Reformele din Macedonia nu vor fi făcute de cutare sau cutare stat din Europa, ci de toate puterile la un loc. Dacă reformele acestea nu vor reuși *atunci, va veni rândul Bulgariei să facă ceia ce îi va dicta datoria*«. Discursul acesta a fost primit cu mari aplauze.

Din România.

București, 25 Iunie 1908.

Banchetul conservatorilor-democrați. — Un oaspe di-tins al familiei regale. — Teatru popular în Brăila — Un jubileu.

Conservatorii-democrați fruntași din toată țara, — cari par' a se întări mereu mai mult prin adeziuni, decât prin ideile noui, cari în împrejurările de azi sunt neapărate pentru politica țării — au dat în onoarea d-lui Take Ionescu, șeful lor, un mare banchet de 1500 de tacâmuri.

Acest banchet — banchetele politice de ori-ce culoare, azi par a fi tot așa de dese ca și întrunirile — e un răspuns pe care conservatorii-democrați îl dau întrunirei, pe care vechii conservatori au ținut-o, tot cu delegații din provincie, la 2 Iunie în sala Eforiei.

E de prisos să se mai spună ce s'a făcut la acest banchet.

Ca și întrunirile pe cari le-au avut în capitală sau în provincie carpiștii ca și democrații, ca și banchetele pe cari le-au avut și unii și alții în provincie sau capitală, banchetul de Duminecă are ca țintă strângerea rândurilor în vederea luptelor politice, pe cari le deschide viitorul, de altfel foarte grele pentru conservatorii de ambele nuanțe.

*

Marți pe la orele 4 a sosit în *Sinaia* A. S. Imperială Archiducele *Leopold Salvator.*

Dela Predeal încă a fost întâmpinat de d-l general Mavrocordat, șeful casei militare regale, locot.-colonel Baranga și maior Magheru, adjutanți regali.

Cu un tren special a venit apoi până la Sinaia, unde așteptau pe peron M. S. Regele *Carol* și A. S. R. Prințul *Ferdinand*, d-l Dimitrie *Sturdza*, președintele consiliului de miniștri, d-l I. I. C. *Brătianu*, ministru de interne, contele *Schoenborn*, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei și alte persoane oficiale însemnate.

Onorurile le-a dat batalionul de vânători din localitate.

Arhiducele, după-ce s'a îmbrățișat cu M. S. Regele și cu Moștenitorul tronului, și după-ce i-au fost prezentată persoanele de față, s'a urcat la castelul Peleș, unde seara a avut loc un prânz de gală.

A doua zi, Miercuri, a vizitat Sinaia cu toate frumsețile ei, iar seara cu trenul de 5 s'a îndreptat spre Brașov, de unde va pleca spre Viena.

*

Din *Brăila* vine știrea, că membrii clubului regal s'ar fi hotărât să ridice un mare *teatru popular* în acest oraș și port tot mai bogat și tot mai populat în fiecare zi.

S'ar fi adunat până azi un milion de lei în acest scop — iar comitetul de acțiune a și intrat în tratative pentru cumpărarea terenului trebuitor pentru ridicarea clădirei.

Numai de va fi românesc milionul, iar scopul, cultivarea limbei și încurajarea artei românești morale!

*

Dumineca trecută și-a serbat jubileul de 40 de ani dela înființare, *batalionul 2 de vânători „Regina Elisaveta"*, care la 30 August 1877, împreună cu »flăcăii« din Vaslui și Putna, a pătruns în reduta Grivița smulgând două tunuri și un steag turcesc — începând cu frământarea din această zi ploioasă șirul biruințelor pe cari le-au câștigat Românii în Bulgaria.

Cu acest prilej o delegație a ofițerilor acestui batalion a oferit »Mamei răniților« o statuetă de bronz. la Sinaia.

M.

Dela „Liga Culturală".

Noul comitet central al »Ligei Culturale«, ales în congresul dela Galați, a discutat și stabilit — precum ni-se scrie — în mai multe ședințe un întreg program de activitate potrivit menirei acestei instituții de a da mijlocul să se afirme cultura românească cât mai mult în toate părțile locuite de neamul nostru.

In ajungerea acestui scop și în aplicarea programului său Liga are nevoe de sprijinul patriotic al tuturor adevăraților români.

De aceia prima hotărâre a fost de a se face apel la toți cei ce au mai mult dor de luptă pentru cauza culturei naționale, spre a forma un mare comitet de propagandă. prin ajutorul căruia idealul acestei instituțiuni să pătrundă până în cea mai ascunsă colibă, unde bate o inimă românească.

Intre altele s'a hotărât apoi:

1. Să dea serbări patriotice, să țină conferințe asupra cestiunei naționale; iar în timpul verei să aranjeze serbări artistice pe la stațiunile balneare din România.

2. Să tipărească cu ajutorul scriitorilor din țară și de peste munți broșuri eftine pentru popor.

3. Să editeze un album istoric și o serie de cărți postale a Eomnilor români.

4. Să ia asupră-și organizarea serbărilor dela Iași pentru jubileul de 50 de ani al Unirei, aranjând cu ocazia aceasta și o expoziție.

5. Să se ia măsuri, ca cu ocazia viitorului congres ce se va ține la Craiova să se poată da serbări atletice, concursuri de muzică, șezători literare, astfel ca congresele Ligei să devină Olimpiile neamului românesc.

6) Să deschidă publicului biblioteca, pentru uzul căreia d-l Iorga dă cea mai mare parte din biblioteca sa proprie.

Dela societ. »Clubul Român« din Viena.

Primim spre publicare următorul apel:

O mică, dar entuziastă gardă, a coloniei române, în frunte cu aprigul general Lupu, și-a pus cu ani înainte ca deviză, ca pe toți Românii din Viena să-i strângă într'un mănunchi și să le dea ocazie a se nutri din comorile dulci, ce spiritul românesc le-a produs. Din însuflețirea aceasta națională și-a luat naștere societatea »*Clubul Român*«, pe al cărui steag falnic e scrisă ca deviză desvoltarea spiritului cultural și social român, cultivarea limbei, istoriei, literaturei, artelor teatrale și cântărilor naționale, propagarea breslei meseriașilor și ajutorarea sau stipendiarea acelor tineri, cari cercetează școala de arte și meserii, aranjarea de instrucții publice, conferențe, discusiuni științifice etc., etc. — cu un cuvânt propagarea a tot, ce poate fi apt, ca să ne ridice nivelul cultural în spirit național și să fie o sentinelă puternică pentru tot Românul fără deosebire de stare și rang în acest amestec al diferitelor națiuni străine neamului nostru.

Mare și sublim este scopul nostru al înflăcăraților pioneri ai culturei române — dar de tot mici sunt mijloacele, ce ne stau la dispoziție.

Ca o societate să poată lua un avânt puternic în activitatea sa și să poată progresa, îi trebue mai întâiu de toate un local propriu sau mai bine zis o Casă națională, ca să poată corespunde tuturor necesităților timpului.

Când privim la popoarele din imperiul Austriei, vedem cum înaintează pe toată treptele sociale și economice, iar noi ne restrângem numai la starea meseriașilor și industriașilor români, a căror lipsă să simte în toate unghiurile lumii locuite de Români.

Ca să corăspundă întru câtva acestei mari necesități, *„Clubul Român"* a luat asupră-și sarcina de a proteja starea meseriașilor și industriașilor, cari vin la Viena spre a-și dobândi științele necesare și a le da posibilitatea să fie egali cu meseriașii și industriașii de alte națiuni. Dar acest scop numai atunci se poate ajunge, dacă societatea »*Clubul Român*« va avea casa ei proprie fiind astfel în stare să dea adăpostul și scutul necesar, — de aceea comitetul a luat inițiativa de a lansa Apelul prezent pentru formarea fondului de zidire al casei naționale a »*Clubului Român*« și nu greșim dacă sperăm, că fiecare Român va arăta un interes viu față de această idee nobilă.

Eram acum îngrijat unde va fi tatăl meu? Am auzit după vre-o 8 zile, că tatăl meu s'a întors acasă. Cu negustoria am dus-o cât să poate de bine. Am început a mă face cunoscut în Câmpulung, că știam scrie bine, știam cele 4 speții de aritmetică, ba știam și ceva nemțește. Pe vremea aceia nici unul dintre ucenicii și dintre calfele din toate bolțile din Câmpulung nu știa atâta carte câtă știam eu. Șeful meu avea lângă prăvălia de marfă, și birt, ținea băuturi bune și cu deosebire avea pivnițele pline de vin de Drăgășani, pelin și țuică de Pitești.

El mai era tovarăș la aceasta întreprindere cu un tânăr de pe țara Oltului, un așa numit Petrache, care fugise și el în România, ca să nu devie și el cătană, că și el era fiu de grănicer. Cunoștia și limba nemțască, așa că noi vorbeam, când nu voiam să fim pricepuți, de alții numai aceasta limbă. Căscau gura toți la noi și cu deosebire la »piciul« cel mic, după cum mă numea lumea din Câmpulung, cum vorbesc eu și nemțește.

Nu mult după sosirea mea în Câmpulung, ne pomenim cu vre-o 8 popi din țara Oltului cu bajenari și anume: cu vicarul Chirilă din Făgăraș, cu popa Cociș, cu popa Raicu, cu un frate a lui, Petrache și alții.

Doi din aceștia, vicarul și popa Raicu, locuiau în două odăi din hanul nostru, ceialalți în apropiere. Eu devenisem acuma piccolo al lor.

In lipsa de alte ocupațiuni acești oameni se pusese pe traiu. Dase de vinul cel bun de Drăgășani și de pelinul cel stiros, din care vindeam ocaoa cu 30 parale, cam 10 cruceri, beau toată ziua și jucau »porcul«. Ocuparea mea era acum: să mă scol de dimineață, să cumpăr carne de vită, să le prepar cârnați, așa numiții »mititei«, să'i frig pe grătar și să li-'i servesc la 7 ceasuri dimineața, se scot din pivniță vin cu un canjen mare de 4 ocale și să li-'l pui pe masă, pe care însă trebuiam să-l mai repetez umplându-l încă de vre-o 3—4 ori. Prânzul îl luau în grădină. Cumpărau câte 3—4 miei cu câte un sfanț mielul, și eu trebuiam să-i belesc, să-i curăț și să-i frig, de departe, în frigare. După ce se săturau și beau alte 5—6 ulcioare de câte 4 litri de vin, continuau cu »porcul« s'au o luau la plimbare. Mai aveam un lucru de toate zilele. Ședea în catul I-iu deasupra bolților un major turcesc. Acesta în toată ziua la 11 ceasuri seara slobozia pe fereastră un coș cu 4 sticle mari de câte o oca și jumătate, cu o sfoară. Eu trebuiam să fiu acolo. Luam coșul, umpleam în pivniță sticlele cu vin de Drăgășani, le aduceam și le legam de sfoară, ear ele se ridicau spre ceriu. Turcului nu-i era slobod să bea vin, conform canoanelor turcești, de aceia acele sticle erau pentru sfinții din ceriu. Destul, că majorul turcesc mă ținea în mare dragoste pentru acest serviciu ce-l făceam.

Dragostea asta m'a scăpat odată de moarte sigură. Intr'una din zile spălam vasele în prăvălie, și isprăvind cu spălatul am luat ligheanul cu apă murdară și am aruncat apa pe stradă. In acel moment trecea un ofițer turc, îmbrăcat în haine de paradă, cu pantaloni albi, și nenorocul meu a vrut, că toată apa murdară i-am vărsat'o pe pantaloni. Cât ai clipi din ochi, am trântit lighianul și apucai fuga prin odăile din fundul prăvăliei, către șopronul cu fân din fundul curței.

Oficerul turc cu sabia scoasă după mine. Când eram aproape de grajd iată și oficerul după mine în curte.

In momentul acesta aud de pe galerie pe majorul strigând oficerului turc, să stea. Eu apucasem în șopronul cu fân, de unde pe sub o scândură dasem în grădină, și de acolo mai departe. Ofițerul a spus majorului ce se întâmplase, iar acesta l'a asigurat, că-i va plăti el paguba, ear pe mine să mă ierte, și așa am scăpat cu viață.

Prin luna lui Iulie îmi scrie tatăl meu o scrisoare, în care îmi poruncește ca să viu acasă în Septemvrie și să merg la școală. Aceasta scrisoare a venit în mâna stăpânului și nu mi-a arătat-o până toamna prin Noemvrie. Când mi-a arătat'o era prea târziu, ear școala nu s'a mai deschis în acel an, și așa am rămas mai departe la Câmpulung. Mi-a mărit leafa stăpânul, tocmindu-mă cu 20 galbini pe an. El auzise adecă, că mai mulți negustori voiau să întru la ei cu 20 g., ba chiar cu 25 g., m'a înbiat cel mai mare comerciant, Stariu, din Câmpulung. Am preferit pe stăpânul cel vechiu, că mi-era și rudă. Mă simțeam în elementul meu, și puteam să devin om bogat, până și deputat ori senator, cu câtă carte știam. Câți băieți intrați atunci la negoț n'au devenit oameni cu stări mari în România. Tatăl meu a vrut însă cu tot prețul, să viu acasă, ca să mă facă popă, în locul lui și astfel m'am întors iarăși la învățătură.

Deci comitetul subsemnat aşterne rugămintea ferbinte către toţi Românii din cele patru unghiuri, ca să sprijinească din toate puterile intreprinderea aceasta ce va fi de folos fiecărui Român, care va trece prin Viena.

Fiecare Român va fi mândru, când în capitala imperiului austriac se va ridica falnica *Casa naţională* a *„Clubului Român“*.

Marinimoasele oferte, cari se vor evita pe cale ziaristică, sunt a se adresa la preşedintele societăţii, III/1 Elarngasse Nrul 4.

Pentru Comitet: Preşedinte: George Vitencu tipograf. Secretar: Alexandru Barbu lăcătar. *Membrii*: Miltiade Nicolescu farmacist, Nicolae Roşca comerciant. George Stefani comerciant. Ioan Prevaritura comerciant. Traian Mihailovici comerciant. Teodor Moldovan lăcătar. Ioan Sârbu lăcătar. Ştefan Teodoescu tâmplar. Stefan Muntean tâmplar.

Extras din statute:

§. 5. Membru ordinar poate fi ori care Român sau Română de lege creştină. Membrii binefăcători sunt aceia, cari contribuesc la scopurile societăţii cu o taxă benevolă. Membrii fondatori sunt aceia, cari solvesc odată pentru totdeauna suma de cel puţin 50 coroane. Membrii onorari sunt aceia, cari şi-au câştigat merite pentru societate sau naţiune. Ei se denumesc la propunerea comitetului de adunarea, generală sau extraordinară.

STIRILE ZILEI.

— 26 Iunie v.

Arhiducele Leopold Salvator — pe Postovar. Astăzi diminaţa la orele 8 Alteţa Sa Imperială arhiducele Leopold a plecat, însoţit de mai mulţi ofiţeri ai garnizoanei, pe Postovar, de unde se va reintoarce spre seară. Până în Poiană arhiducele a plecat cu trăsura, iar de-acolo a urcat pe jos Postovarul. Timpul este foarte frumos.

Examenele publice la gimnaziul şi şcoala reală rom. gr. or. din Braşov se încep mâne, Vineri, la oarele $7^1/_2$ dim. La orele $11^1/_2$ are loc examenul de cântări. Sâmbătă la amiazi se termină examenele, iar Duminecă va avea loc încheierea anului şcolar în sala festivă a gimnaziului.

Şcoala d-nei Iudita Secula. Cu privire la şcoala de fete ce vrea s'o deschidă în Arad d-na Iudita *Secula*, primim dela un preot fruntaş din Ardeal următoarea împărtăşire:

»Cu bucurie am cetit în preţuita »Gazetă«, cumcă doamna Iudita Secula, această înţeleaptă matroană şi educatoare de model de fete, voieşte a deschide în Arad o şcoală cu internat, unde fetele încredinţate d-sale vor primi instrucţiune în toate lucrurile practice şi de cea mai mare trebuinţă pentru ele în viaţă. Ca unul, carele am avut o fetiţă sub educaţiunea doamnei Secula, încredinţez pe ori şi cine, cumcă din acel curs olevele vor eşi provăzute cu cele mai bune instrucţiuni spre folosul lor şi spre bucuria părinţilor. Rugându-mă pentru publicarea acestor şire, sunt, al Onor. Redacţiuni. — *V.-Ghirişiu*, 24 Iunie v. 1908. Stim. adict.: *Petru Sârbu*, protopop.

O grevă a birjarilor a isbucnit astăzi în Braşov. Cauza acestei greve este noul tarif, care s'a impus birjarilor pentru cursele în afară de Braşov. Greva pare a fi însă numai parţială, căci unii dintre birjari s'au prezentat astăzi după amiazi cu birjele lor în piaţa oraşului.

O mare catastrofă în Budapesta. Eri la amiazi s'a întâmplat o groaznică nenorocire în spălătoria chemică din Strada Szövetség, a lui P. Kowald şi fiul. Nenorocirea a fost cauzată de o puternică explozie a cazanelor cu benzin din fabrică. Puterea exploziei a fost aşa de mare, încât casele din apropiere au suferit pagube însemnate, ferestrile au fost sparte iar locuitorii au fost cuprinşi de o mare panică. Focul, ce s'a iscat după explozie, a cuprins întreg edificiul cu 4 etaje al fabricei. Indată la isbucnirea puternică a flacărilor, au fost concentraţi pompierii, poliţişti, precum şi soldaţi, în jurul fabricei, aşa că lucrările de salvare s'au putut începe relativ destul de iute. Era o vedenie sfăşietoare pentru privitori, — produsă de lucrătorii desperaţi, ce se chinuiau să scape la ferestrile edificiului. Feţele lor spăriate, groaza şi văietul lor au înghetat sângele în cei mai bravi pompieri şi salvatori. In mare grabă au fost întinse pânzele de salvare, luându-şi inceputul salturile mortale din ferestrile fabricei pe pânze. După ştirile, ce ne-au sosit până acum, 2 fete au murit în urma saltului, iar cam 31 lucrători au suferit diferite lesiuni, iar unul căutând să pătrundă prin flacări, ajuns în stradă, a căzut ars la pământ. Numărul victimelor nu-i pe deplin stabilit. Mare noroc a fost însă faptul, că explozia s'a întâmplat în oarele de amiazi, când mulţi lucrători au fost afară din fabrică. Cercetarea pornită imediat a constatat, că catastrofa a fost cauzată de negligenţă.

Victimele unor serbări americane. Din New-York se anunţă, că Duminecă cu ocazia serbărilor pentru aniversarea independenţei Statelor-Unite, s'au produs, ca şi în anii trecuţi, numeroase accidente foarte grave. Numărul victimelor este colosal. Sunt 54 de morţi şi 1124 răniţi. Pagubele produse prin magnificile focuri de artificii se evaluiază la 120 de mii de dolari, adică aproape un milion de lei.

Catastrofă minieră din Iusofka. In catastrofa din minele dela Iusofka, au căzut victime 400 de muncitori, cari şi-au perdut toţi viaţa. Până'acum au fost scoase 228 cadavre. Un număr de 19 răniţi au fost transportaţi prin spitale. Din fundul minei se aud necontenit ţipete şi strigăte desperate. Faptul acesta, denotă, că în mină se mai găsesc încă muncitori în viaţă, cari însă nu pot fi salvaţi de oarece nimeni nu se poate apropia de ei. Ţipetele lor sunt sfăşiitoare. Autorităţile sunt însă în absolută imposibilitate de a face ceva pentru dânşii. In jurul minelor au loc scene de nedescris. Pagubele se evaluează la mai bine de un milion ruble. Ţarul a trimis 10.000 de ruble pentru a se veni în ajutorul familiilor nenorocitelor victime.

D-na Toselli greu bolnavă. Se anunţă din Heidelberg, că soţia lui Toselli, fosta princesă saxonă, s'a bolnăvit grav. Doamna Toselli şi-a părăsit vila din Florenţa şi a sosit, împreună cu soţul său în Heidelberg pentru a-şi cura boala grea, fiind internată în o clinică de femei. Fosta princesă s'a bolnăvit greu dela naşterea noului său copil.

O moarte tragică a avut, după cum se anunţă din Mödling, tînărul Malinovsky, elevul în cursul al treilea al academiei militare de acolo. Pe când adecă Malinovsky petrecea în sufragerie cu mai mulţi colegi, un fluture s'a aşezat pe crucea ferestrii. Tînărul voind să prindă fluturele a sărit după el pe fereastră, pierzându-şi însă echilibrul a căzut din etajul III. în curte, atrăgându-şi lesiuni grave. A fost dus imediat în spitalul institutului, unde după 2 oare de chin şi-a dat sufletul.

Manevrele flotei germane. Din Kiel se anunţă că flota germană, de sub comanda prinţului Enric al Prusiei va pleca la 14 Iulie într'o călătorie în Oceanul Atlantic. Această călătorie va dura o lună de zile. Ţelul acestei călătorii e grupul insulelor Azore. Cercurile din apropierea guvernului declară că această călătorie dă cea mai bună dovadă, că guvernul german se sileşte din răsputeri să menţină pacea europeană. Manevrele făcute de escadra engleză în marea Nordului n'au putut neliniştí nici măcar o clipă guvernul german. Şi faptul că o parte însemnată din flota germană, care are menirea principală, de a apăra coastele germane, caută o regiune nouă şi atât de îndepărtată de coasta engleză, dovedeşte mai bine că Germania n'are de loc intenţiuni războinice. Flota, pe care Germania o trimite în apele Atlanticului, e cea mai mare flotă, care a fost trimisă vre-odată la o depărtare atât de mare. La călătoria aceasta de manevre i-au parte în total 17 vase de război, 10 încrucişătoare şi mai multe alte vapoare însoţitoare.

Escadra engleză în apele austriace. Marţi, d. a. a sosit în portul din Triest escadra engleză sub conducerea vice-amiralului Drury, compusă din 5 vase de război. S'au schimbat saluturile reglementare. Vice-amiralul Drury, împreună cu comandanţii diferitelor vase, au venit pe uscat pentru a face vizită autorităţilor. Muzica companiei de onoare a cântat imnul englez. Vice-amiralul Drury şi principele de Battenberg vor pleca astăzi, Joi, la Ischl unde vor fi primiţi de către Maj. Sa.

12 baloane Zeppelin. Din Hamburg se anunţă că ministeriul de războiu al Germaniei a comandat la contele Zeppelin douăsprezece baloane, cu cele mai perfecţionate aparate, pentru apărarea coastelor nordice ale Germaniei spre marea nordului. Impăratul a trimis lui Zeppelin o depeşă călduroasă de felicitare pentru succesul strălucit al noului său balon, iar contele Zeppelin a răspuns, că încurajarea ce a primit de la împărat a contribuit în mare parte la dobândirea acestui succes.

Un cuvânt — un dolar. E ştiut, că preşedintele Statelor-Unite, Roosewelt, va pleca după expirarea oficiului, în Africa, unde îşi va petrece timpul cu vânatul. Roosewelt e un vânător pasionat şi e de crezut, că în ţara, europenizată în parte, a Negrilor, va avea multe aventuri interesante, pe cari el are de gând să le scrie, dându-le la lumina zilei. Editorii americani se întrec de minune pentru cumpărarea manuscriptului şi dreptului de edare a scrierilor lui Roosewelt. Un editor din Filadelfia a promis, că va plăti *fie-care cuvânt* din scrierea: »Primele impresii din Africa«, cu *un dolar* şi i-a asupra-şi întreaga edare. Editorul revistei, la care preşedintele îşi publică opurile sale, i-a făcut aceeaşi ofertă, dar Roosewelt încă nu s'a decis definitiv.

Muzică la promenadă. Mâne, Vineri, la orele $5^1/_2$ va concerta muzica oraşului în parcul Rudof.

Varietăţi.

E interesant să se cunoască lista civilă a capilor celor mai însemnate state de pe glob.

Astfel regele Italiei are anual 10 milioane lei; al Angliei 12 milioane, împăratul Germaniei 20 milioane; al Austriei 23 milioane.

In republice retribuţia e mai cumpătată. Astfel preşedintele republicei franceze are numai 1.200,000, care tot e o sumă; dar al Statelor-Unite are numai 250,000 anual — tocmai ei şeful statului, de unde ies cele mai mari bogăţii!

Dar în schimb Ţarul tuturor Ruşilor are 40 milioane, sumă cu care s'ar putea hrăni un an întreg locuitorii unei provincii.

*

Or fi ştiind doamnele şi domnişoarele cochete, cari poartă la pălării mai multe pene decât jandarmii din Ungaria şi decât vânătorii din România, vor fi ştiind aceste dame, cari poate fac parte din vre-o societate pentru protectiunea animalelor, câte pasări mai frumoase şi mai »nevinovate« decât d-lor, trebue să moară pentru ca să le împodobească aceste pălării?!

Numai modistele din Paris scurtează zilele la 40 de mii de rândunele de mare. Un singur negustor din Londra le-a vândut parizienilor, anul trecut, 32 mii de *pasăre-muscă* (dintre acele cari ciripesc mai puţin decât cucoanele cu pene) 80 de mii de pasări de mare şi 800 de mii de perechi de aripi ale paserilor celor mai frumoase.

Se socoteşte, în cifră rotundă, la 300 milioane numărul paserilor, cari trebue să moară pentru ca să-şi lase îmbrăcămintea frumoasă, dăruită de natură, drept podoabă modei femenine civilizate.

Câtă pierdere pentru agricultură, al cărei, cel mai mare apărător, sunt aceste păsărele, complet stârpite de boala modei în unele părţi ale pământului!

Dar încă ceva însemnat pentru cucoane: pentru ca penele să-şi păstreze toată frumuseţa lor, ele se smulg când încă pasările sunt vii; penele se duc pline de sânge, proaspete, la acel care le lucrează îndată; iar pasărele, se înţelege, după atâtea chinuri mor într'un chip tot aşa de barbar ca şi forma pălăriilor pe cari le vor împodobi — în numele civilizaţiei!

M.

Bibliografie.

A apărut Nr. 336 din »Biblioteca pentru toţi«, cuprinzând: **Poezii** de *C. Negruzzi*, cu o notiţă introductivă de d-l P. V. Haneş.

»Biblioteca pentru toţi« îşi continuă opera atât de utilă a popularizărei scriitorilor noştri din trecut.

De data asta ni-se înfăţişază un volum de poezii, alese printre cele mai caracteristice ale neuitatului C. Negruzzi.

Pentru iubitorii de literatură, cari vor să cunoască şi opera scriitorilor noştri mai vechi, şi pentru tinerimea şcolară, publicarea aceasta e cât se poate de binevenită. Volumul e precedat de admirabila introducere a lui V. Alexandri scrisă pentru ediţia din 1872 şi de o notiţă introductivă de d-l P. V. Haneş, care a îngrijit şi de publicarea acestui număr. Un bine reuşit portret al lui C. Negruzzi însoţeşte volumul.

Preţul volumului 30 bani.

De vânzare la librăria »Gazetei« în Braşov.

„Compassul Românesc“ de *N. P. Petrescu* partea I. şi II. care conţine şi legea comercială. Se poate procura prin libăria A. Mureşianu, Braşov. Preţul ambelor tomuri plus 3 cor. 20 bani porto.

Cugetări şi maxime.

Robia există peste tot unde e un om care nu munceşte, nu pentrucă alţii se învoiesc să muncească pentru el, ci pentrucă el are mijloacele de a munci pentru sine.

*

In societatea noastră s'a format un grup numeros de oameni interesanţi, cari prin acte adevărate de tâlhărie şi de jaf, ridică muncitorilor tot fructul muncei lor.

Tolstoy.

Bunul gust vine mai mult dela judecată decât dela spirit.

*

Onoarea câştigată e o chezăşie pentru aceea care trebue câştigată pe viitor

*

Tinereţea e o beţie continuă; frigurile raţiunii.

*

Femeile cred adese-ori, că iubesc, pe când ele în realitate nu iubesc. Preocuparea de o intrigă, emoţiunea spirituală pe care o dă o galanterie, înclinarea naturală spre plăcerea de a fi iubită şi greutatea de a refuza, le fac să creadă, că au pasiune, pe când ele n'au decât cochetărie şi vanitate.

La Rochefoucauld.

ULTIME ŞTIRI.

Rădăuţi, 9 Iulie. Din cauza secetei care domneşte în Bucovina, se simte o mare lipsă de nutreţ pentru vite. Câţiva ţărani, cari n'aveau nutreţ pentru vitele lor, au încercat să-l fure de pe la vecini. Hoţii au fost daţi judecăţii şi judecătorii i-au achitat pe motivul că nefericiţii comiserează furtul dintr'un îndemn la care nu putuseră rezista, văzând că vitele lor mor de foame.

Constantinopol, 9 Iulie. Generalul Semzi-Paşa, ieşind ieri după amiazi de la oficiul telegrafic din Monastir, a fost ucis cu un foc de revolver de către un ofiţer turc. Atentatorul a reuşit să dispară. Semzi-paşa fusese trimis aci ca să ancheteze cauzele desertărilor din ultimul timp.

Londra. 9 Iulie. „Daily News“ află din Lisabona, că în mai multe oraşe din Portugalia şi-au făcut apariţia în şiruri lungi şi nuumeroase un soiu de muşte mari negre, provenind după toate probabilităţile din Africa. Inţepăturile acestor muşte sunt mortale, îndeosebi pentru vitele mici. Aceste insecte au produs ravagii enorme printre turmele din partea locului. La Barcarino 20 de ţărani s'au îmbolnăvit după ce au mâncat carnea unor vite ce fuseseră înţepate de aceste muşte. Şapte din aceşti ţărani au murit, iar ceilalţi sunt greu bolnavi.

Glume.

Un medic celebru povestea la un prânz, că a şovăit mult în tinereţea sa între pictură şi arta de a vindeca.

Intrebându-l pentru ce alesese medicina, răspunse rece:

— In pictură toate greşelile rămân expuse vederii tuturor; pe când în medicină ele sunt înmormântate odată cu bolnavul.

*

La tribunal.

— Ai făcut o mărturisire falsă.

— E adevărat, domnule preşedinte, dar dacă am spune întotdeauna adevărul, la ce ar mai folosi inteligenţa?...

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiu st. n. și până în 1 Oct. st. n. 1908.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·46 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·30 min. séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra

Dela Brașov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·20 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 12·00 m. p. m.
III. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
IV. Tren mixt la órele 7·47 séra.*
*) (care circulă numai la Predeal).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu Bereczk și Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.15 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·41 min. a. m.*
III. Trenul de per. la óra 3·05 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 7·00 m. séra.*
(* au legătură numai la Szepszi-Szt.-György).

Dela Brașov la Zĕrnescĭ (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 8·40 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 4·16 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 9·46 séra.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 7·12 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiŭ la ó. 2·09 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 8·50 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Brașov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dimin. (numai dela Predeal).
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu și Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.

Dela Bereczk-Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes la Brașov:

I. Trenul de persóne la óra 8.16 m. dim.* (are legătură cu Ciuc-Sereda).
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m.*
III. Trenul mixt, la óra 6·33 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·08 m. séra.
(* au legătură cu Ciuc-Gyimes).

Dela Zĕrnescĭ la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·12 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·39 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 7·07 séra.

Notă. Incepând cu 1 Iunie intră în circulațiune trenul direct Arad-Budapesta și trenul accelerat de dimineață Brașov-Budapesta.